

ไฟเขียวเก็บภาษีหักคอปี้เมา ส่งผลผลิตเศรษฐกิจแสนล้านบาท

“คอปี้เมา” คงต้องคิดก่อน “ตีมี” เมื่อ สนช. “เปิดไฟเขียว” อนุมัติเก็บภาษีราคาสุราทุกประเภทตามแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ (ดีกรี) เนื่องจากผลกระทบที่เกิดจากเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เศรษฐกิจ และสังคม และมาตรการแก้ไข โดยเสนอให้ใช้มาตรการทางภาษี 2 ลักษณะ คือ 1.วิธีการคิดภาษีให้คำนวณอัตราภาษี โดยใช้ร้อยละแห่งลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์เป็นฐานคิด และใช้ระบบคิดอัตราภาษีก้าวหน้า

โดยอัตราภาษีที่เก็บคิดต่อร้อยละ 1 แห่งลิตรแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ (ดีกรี) เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์น้อยกว่าร้อยละ 4 เช่น ไวน์คูลเลอร์เก็บไม่เกิน 5 บาทต่อดีกรี เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ น้อยกว่าร้อยละ 10 เช่น เบียร์เก็บไม่เกิน 8 บาทต่อดีกรี เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่าร้อยละ 20 เช่น ไวน์ เก็บไม่เกิน 12 บาทต่อดีกรี เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่าร้อยละ 40 สุราปรุงพิเศษ สุราขาว เก็บไม่เกิน 20 บาทต่อดีกรี และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์บริสุทธิ์เกินร้อยละ 40 เช่น วิสกี้ บรันดี ทุกๆ ดีกรีที่เกินเก็บในอัตราไม่เกิน 20 บาทต่อดีกรี

มีการศึกษาผลกระทบทางสังคม และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย โดยมีการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP) ร่วมกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) รายงานการสูญเสียผลิตภาพจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในประเทศไทยไว้ว่า คนไทย

ที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะสูญเสียผลิตภาพการทำงาน ซึ่งเป็นผลจากการขาดงานเนื่องจากปัญหาสุขภาพ รวมถึงสูญเสียประสิทธิภาพไปในขณะที่ทำงาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทำให้สูญเสียโอกาสในการสร้างผลผลิตแก่สังคมโดยรวม คิดเป็นมูลค่าถึงประมาณ 62,638 ล้านบาท

ผศ.ดร.ภญ.มนตรีธรรม์ ถาวรเจริญทรัพย์ นักวิจัยโครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP) และอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยว่าการศึกษาถึงผลกระทบของการตีมีใน 5 กลุ่มด้วยกัน โดยใช้ปริมาณแอลกอฮอล์ที่บริโภคต่อวันเป็นตัวแบ่ง ได้แก่ กลุ่มที่ 1.บริโภคตั้งแต่ 60 กรัมขึ้นไป ในเพศชาย และตั้งแต่ 40 กรัม ขึ้นไป ในเพศหญิง ซึ่งถือเป็นการตีมีระดับอันตรายมาก กลุ่มที่ 2.บริโภค 40-59 กรัม ในเพศชาย และ 20-39 กรัม ในเพศหญิง ซึ่งถือเป็นการตีมีระดับอันตราย กลุ่มที่ 3.บริโภคน้อยกว่า 40 กรัม ในเพศชาย และน้อยกว่า 20 กรัม ในเพศหญิง เรียกว่าตีมีบ้าง กลุ่มที่ 4.เคยตีมี และหยุดตีมีมาไม่ต่ำกว่า 12 เดือน และกลุ่มที่ 5.เป็นกลุ่มที่ไม่ตีมีเลย ผลการศึกษาเบื้องต้นพบว่าผู้ที่ตีมี

ในระดับอันตรายมาก จะสูญเสียผลิตภาพการทำงานมากที่สุดคือ 13.9% หรือคิดเป็นการขาดงาน 30 วันต่อปี อันดับสองได้แก่ กลุ่มที่เคยตีมีมาก่อน สูญเสียผลิตภาพไป 13.2% หรือคิดเป็น 29 วันทำงานต่อปี ซึ่งตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผลกระทบของการบริโภคแอลกอฮอล์ไม่ได้เกิดขึ้นแค่เฉพาะในวันที่ตีมีเท่านั้น แต่อาจส่งผลกระทบระยะยาวคือปัญหาสุขภาพที่ติดตัวผู้ตีมีไปตลอด แม้จะหยุดตีมีแล้ว ก็ยังสามารถสร้างผลกระทบด้านลบให้กับ ทั้งชีวิตประจำวันของผู้ตีมีเอง รวมถึงภาคเศรษฐกิจโดยรวมได้ด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่า ในปี 2549 มีคนไทยที่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรโดยมีสาเหตุจากแอลกอฮอล์ เป็นจำนวน 38,868 คน แบ่งเป็นชาย 33,887 คน

เทศหญิง 4,981 คน ทำให้ประเทศไทยขาดโอกาสในการสร้างตัวเลขผลผลิตทางเศรษฐกิจไปอีก 128,365 ล้านบาทต่อปี

ผศ.ดร.ภญ.มนทรัตน์ กล่าวต่อว่า ผลจากงานวิจัยดังกล่าวยังชี้เห็นถึงภาระของประเทศที่ต้องคอยแบกรับ ซึ่งหมายถึงเงินภาษีที่มาจากประชาชนทุกคน ต้องนำไปใช้ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยจากการดื่มแอลกอฮอล์ เป็นมูลค่าถึง 5,623 ล้านบาทต่อปีอีกด้วย โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ป่วยใน 2,072 ล้านบาท ผู้ป่วยนอก 2,299 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายในการรักษาการบาดเจ็บที่เกิดจากแอลกอฮอล์ ได้แก่ อุบัติเหตุการชนส่ง การฆ่าตัวตาย และการจมน้ำอีก 1,252 ล้านบาท

ด้านต้นทุนในการฟ้องร้องคดีที่มีสาเหตุจากแอลกอฮอล์ รวมถึงต้นทุนในการดำเนินคดี โดย

ตำรวจนั้น จากการประเมินเบื้องต้นของทมิวจัย พบว่า มีมูลค่าทั้งสิ้น 171 ล้านบาทต่อปี ส่วนทรัพย์สินที่เสียหายจากอุบัติเหตุจากรามีมูลค่าประมาณ 779 ล้านบาทต่อปี

“ในปี 2549 รัฐบาลจัดเก็บภาษีจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ทั้งสิ้น 72,871 ล้านบาท ขณะที่ผลกระทบเชิงลบที่เกิดจากการบริโภคแอลกอฮอล์มีมูลค่าประมาณ 197,576 ล้านบาท ดังนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องหามาตรการในการลดผลกระทบเชิงลบต่อสังคมเพื่อสร้างสมดุลระหว่างรายรับของรัฐเพื่อการจัดสวัสดิการแก่สังคมและผลกระทบเชิงลบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ผศ.ดร.ภญ.มนทรัตน์ กล่าว

ด้าน ดร.นพ.ยศ ตีระวัฒนานนท์ หัวหน้าโครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP) กล่าวว่า ผลการศึกษาแสดงให้เห็นชัดเจนว่า แอลกอฮอล์ไม่ใช่เรื่องของผู้ชายกับผู้ดื่มเท่านั้น เพราะแอลกอฮอล์ยังส่งผลในวงกว้างกับสังคม รวมทั้ง

ระบบสุขภาพ ถ้าเราแก้ไขปัญหาระบบแอลกอฮอล์ไม่ได้ แพทย์และพยาบาลจะมีภาระงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หรือแม้กระทั่ง ในแรงงานที่ต้องขาดประสิทธิภาพในการทำงาน หรือมีประสิทธิภาพการทำงานที่ลดลง และตัวเลขการศึกษาเป็นการประมาณการแบบระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง บางอย่างยังต่ำกว่าความเป็นจริง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐบาลจะออกกฎหมายหรือมีมาตรการบังคับออกมา อาทิ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุรา การรณรงค์ในช่วง

เทศกาลสำคัญต่าง ๆ รวมถึงการห้ามโฆษณาผ่านทางโทรทัศน์ โดยจำกัดช่วงเวลาออกอากาศ แต่ปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์ของคนไทยยังเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทั้งนี้ประชาชนควรหันมาสนใจการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการตระหนักว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อตนเอง แต่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศอีกด้วย

